

Εδώ, που ο ακατάπαυστα σολοικίζων Κοτζιάς δηλώνει ποιητής, ο Κατρούγκαλος συνταγματολόγος ενός καταργημένου συντάγματος και ο Τσίπρας μοιράζει οφίκια και μπαξίσια σε μian έρημη χώρα, *είμαστε υποχρεωμένοι να ξέρουμε.*

Όταν η άγνοια καλλιεργείται ως συνειδητή αντιστροφή της καλλιέργειας της γνώσης;

Κάθε μέρα, εκτός Σαββάτου και Κυριακής, στο τηλεπαιχνίδι «Ο τροχός της τύχης», τρεις παίκτες διαγωνίζονται διεκδικώντας κάποιες χιλιάδες ευρώ και ένα αυτοκίνητο. Παρακολουθούμε ένα από τα επεισόδια του παιχνιδιού. Στον πίνακα ο ζητούμενος γρίφος ορίζεται ως ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ. Στο κρυπτόλεξο έχει φανερωθεί σχεδόν το σύνολο της φράσης: Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΥΤ-ΜΒ-ΡΓΙΟ. Η διαγωνιζόμενη παίκτρια συλλαβίζει με απορία και συγχρόνως αναρωτιέται: Γου-τε-μβέ-ργι-ος; Ο πίνακας ανταποκρίνεται στην ικεσία της και αποκαλύπτεται το μυστήριο: Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΥΤΕΜΒΕΡΓΙΟ. Περίπου εμβρόντητη από την «τύχη» της η παίκτρια, λέει, απευθυνόμενη στους συμπαίκτες της: *Δεν τον είχα ξανακούσει ποτέ. Εγώ οικονομικά σπουδάζω. Εσείς τον ξέρατε;* Απενοχοποιημένη, αφού το αντικείμενό της είναι «άλλο», συνεχίζει απτόητη να γυρίζει τον τροχό. Ένας τροχός που αλέθει βάνουσα ακόμα και τα ψήγματα πληροφοριών ώστε αυτές να μη γίνουν ποτέ εμπεδωμένη γνώση.

Τι γίνεται εδώ ρε παιδιά; Η πατροκτονία του πατέρα της τυπογραφίας έχει ήδη συντελεστεί κι εμείς ψάχνουμε στα τυφλά για τον ηθικό αυτουργό της; Α, ρε Γιαννάκη Γουτεμβέργιε τι σου 'μελλε να πάθεις! Έχει ξεφύγει εντελώς το πράγμα ή εμένα έτσι μου φαίνεται;

Στις πρώτες μετεμφυλιακές δεκαετίες το «μάθε παιδί μου γράμματα» κινούσε τις μηχανές του πληβειακού φιλότιμου. Ήταν το αναγκαίο και έσχατο καύσιμο μιας εργατικής οικογένειας, ο μόνος τρόπος να υπάρχει και να αντιπαρατεθεί κάποιος στην εκδικητική μανία μιας δωσιλογικής γυφτιάς, ντυμένης με τον μανδύα της αστικογλαμουριάς.

Ήταν το καταφύγιο των ηττημένων, εκεί που μοιράζονταν και δοκίμαζαν τους πυροκροτητές της γνώσης. Ήταν το εργαστήριο συναρμολόγησης του ΟΛΟΥ που σφάδαζε τεμαχισμένο. Και μετά ήρθαν... όχι οι μέλισσες αλλά οι αρπαχτές. Στο βασίλειο της καπατσοσύνης και των εκατομμυρίων που είναι πετσετάκια, χάθηκε η μπάλα. Η γνώση έγινε αχρείαστη και ξορκίστηκε όπως οι γιατροί που αχρείαστοι να είναι. Μια χρηστική πληροφορία για το χρηματιστήριο ισοδυναμούσε με δέκα ντοκτορά.

Όσοι προσπάθησαν να αναχαιτίσουν το αίσχος μένοντας έξω απ' αυτόν το χορό, θεωρήθηκαν περίπου στυλίτες της ερήμου. Το ρεύμα ήταν συντριπτικό και τα υποστυλώματα των μειοψηφιών αποδείχτηκαν ανίσχυρα. Άρχισε να εκπέμπεται μια εμετική κολακεία της ήσσανος προσπάθειας και της αμέριμνης αμορφωσιάς που εξυπηρετούσε τους κόλακες, αφού τους επέτρεπε να συνεχίζουν απρόσκοπτα τη βρώμικη δουλειά τους. Και «όλα καλά», όπως μας τραγουδούσε μαζί με το «Άξιον εστί» ο Ρουβάς, στην επικράτεια του αχταρμά, της σύγχυσης και της ασχετοσύνης.

«Η γνώση της άγνοιας είναι η αρχή της σοφίας», έλεγε ο Κλεόβουλος ο Ρόδιος, ένας από τους επτά σοφούς της αρχαιότητας. Όταν όμως η άγνοιά σου δεν σε ενοχλεί και δεν σε κάνει να κοκκινίζεις; Όταν η

άγνοια καλλιεργείται ως συνειδητή αντιστροφή της καλλιέργειας της γνώσης; Όταν η άγνοια γίνεται το διαβατήριο της κτηνώδους κατίσχυσής σου αλλά και της ολοκληρωτικής χειραγώγησής σου;

Εκβιάζεται να αισθανθεί παρωχημένος, κάτι σαν «ο παλαιός των ημερών», αυτός που επισημαίνει το αυτονόητο: κάθε δεξιότητα αποκομμένη από την αγωνία του κοινωνικού γίνεσθαι καταντά αναπηρία, κάθε ταλέντο που κάθεται στα αυγά του αντί να τα σπάσει, τροφοδοτεί την αλυσίδα μιας αδηφάγου κρεατομηχανής.

Εδώ, που ο ακατάπαυστα σολοικίζων Κοτζιάς δηλώνει ποιητής, ο Κατρούγκαλος συνταγματολόγος ενός καταργημένου συντάγματος και ο Τσίπρας μοιράζει οφίκια και μπαξίσια σε μίαν έρημη χώρα, **είμαστε υποχρεωμένοι να ξέρουμε**. Καμιά «ειδίκευση» δεν αποτελεί ελαφρυντικό για την ογκώδη άγνοιά μας. Άλλωστε **«η άγνοια υπήρξε πάντοτε η μάνα της αναίδειας»**. Και η αναίδεια ακυρώνει και βγάζει γλώσσα σε κάθε προσπάθεια για μια ρανίδα γνώσης. Γιατί, ως συνήθως, η αναίδεια τα ξέρει όλα.

Στον τροχό της τύχης λοιπόν που μοιράζει χιλιάρικα, υπάρχουν δυο φέτες που μηδενίζουν τα κέρδη σου: Η Χρεοκοπία και η Χρεοκοπία plus. Αν καθώς γυρίζεις ο δείκτης σταματήσει στη Χρεοκοπία, σου αφαιρούνται τα κέρδη ενός μόνο γύρου. Αν όμως χρεοκοπήσεις plus, χάνεις το σύνολο των κερδών σου. Ας υποθέσουμε ότι βρισκόμαστε ακόμα στην περιοχή της Χρεοκοπίας χωρίς plus. Και ας θεωρήσουμε ότι αυτή η διακεκαυμένη περιοχή προσφέρεται για περισυλλογή και αντεπίθεση. Με τη γνώση και την επίγνωση μιας κατάστασης που απαιτεί υπερβάσεις και δεν ευνοεί την ειδίκευση στην αμεριμνησία. Αντίθετα απαιτεί το σκαρίφημα του ΟΛΟΥ που ευαγγελιζόμαστε.

Πηγή: **PRIN**